

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.192 van 5 maart 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 9 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 10 november 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HENDRIX, die loco advocaat R. KNALLER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn.

Verzoeker verklaart op 9 februari 1992 het Rijk te zijn binnengekomen en op 10 februari 1992 vraagt hij de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 11 februari 1992 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Hiertegen dient verzoeker een verzoek tot heronderzoek in. Op 24 april 1992 verleent het Commissariaat-generaal een ongunstig advies voor verblijf. Op 7 augustus 1992 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot de verwerping van een dringend verzoek tot heronderzoek en wordt aan verzoeker opnieuw het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker verklaart uitvoering te hebben gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 24 december 1998 vraagt verzoeker voor de tweede maal de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 11 januari 1999 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en beslissing tot vasthouding te dien einde. Verzoeker dient een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 17 januari 1999 ontsnapt verzoeker uit het repatriëringscentrum 127bis. Op 27 januari 1999 neemt de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Op 30 januari 2000 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op grond van de regularisatiewet van 22 december 1999. Na controle blijkt verzoeker op 7 juni 2001 gesignaleerd in het S.I.S. waarbij hem de toegang tot het Schengen-grondgebied wordt verboden. Verzoeker mag echter beschikken daar hij een regularisatieaanvraag heeft ingediend. In juli 2001 brengt de regularisatiecommissie een ongunstig advies uit en op 7 september 2001 wordt zijn aanvraag verworpen.

Op 28 februari 2005 wordt aan verzoeker opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Bij een vreemdelingencontrole wordt verzoeker op 10 november 2006 in het bezit van valse identiteitspapieren aangetroffen.

Op 10 november 2008 wordt verzoeker aangehouden en in verdenking gesteld van diefstal met braak, inklimming, valse sleutels en bendevoering. Diezelfde dag ontvangt hij nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten. De voormelde beslissing van 10 november 2008 is thans de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt ambtshalve vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten belet echter niet dat verzoeker onder de gelding valt van eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name het bevel van 11 januari 1999 en van 28 februari 2005. Verzoeker heeft nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen voormelde bevelen, zodat deze ondertussen definitief zijn geworden en door verweerder nog steeds kunnen worden uitgevoerd. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (RvS 19 april 2007, nr. 170.162).

Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoeker dat zijn cliënt wel degelijk een belang heeft, met name dat hij zich moet kunnen schikken naar beslissingen van de rechterlijke macht. Verzoeker doelt hierbij op de beschikking van de raadkamer van Turnhout van 7 november 2008 waarbij hij in vrijheid werd gesteld op voorwaarde dat hij zich ter beschikking zou houden van het onderzoek en het Belgische grondgebied niet zou verlaten.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt echter vast dat het betoog van verzoeker geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker onder de gelding valt van eerdere

bevelen die nog uitvoerbaar zijn. Verzoeker slaagt er niet om zijn belang aannemelijk te maken.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.